

це забезпечення висококваліфікованими працівниками, фінансами та технікою.

Підбиваючи підсумки вищезазначеного, зауважимо, що проблему протидії корупції у вищих органах влади, судах та правоохоронних органах держави треба розглядати більш широко, ніж розв'язання конкретного питання щодо необхідності створення рік тому ДБР. По-перше, слід визначити кількість правоохоронних органів та їх працівників в усіх відділах. По-друге, визначити права та обов'язки цих органів, виключаючи повторення певних функцій. По-третє, винести рішення, щодо структур, які дійсно існують, але їх ефективність є вкрай низька. По-четверте, вирішити, чому дехто з борців проти корупції «не працюють за хабарі, але живуть за них». Тільки тоді потрібно вирішити, чи дійсно державі слід формувати нові структури.

Інакше кажучи, масштабне реформування необхідно для всього «силового блоку» країни й, особливо, цього компонента правоохоронних органів. Лише після визначення того, в якому напрямку повинні бути реформовані ці структури та яке майбутнє їх переслідує, ми зможемо сказати, чи потрібна нам така структура, як Державне бюро розслідувань, і які завдання вона повинна виконувати.

Науковий керівник: доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», кандидат юридичних наук *Храпенко Олена Олегівна*.

Переверзєва В. П.

студентка 1-го курсу магістратури факультету адвокатури
Національного університету «Одеська юридична академія»

ЩОДО СЛУЖБИ У ДЕРЖАВНОМУ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

Створення Державного бюро розслідувань породило в Україні багато дискусій. Це дискусії щодо повноважень, щодо функцій, щодо структури, щодо служби та порівняння з аналогічними органами інших країн.

Довгий шлях пройшло Державне бюро розслідувань перед тим як почати працювати. Адже ще при прийнятті Конституції України було зазначено про спеціальний орган який здійснюватиме повноваження щодо досудового розслідування. І лише 12 листопада 2015 року було

прийнято закон про Державне бюро розслідувань, хоча і тут була досить тривала перерва між прийняттям закону і тим моментом коли Державне бюро розслідувань дійсно почало діяти.

Питання щодо служби у ДБР потребує окремого осмислення. Згідно із Законом до працівників Державного бюро розслідувань належать особи рядового і начальницького складу, державні службовці, працівники, які уклали трудовий договір.

До кадрів Державного бюро розслідувань законодавець визначив дуже високі вимоги.

По-перше, складний і тривалий за часом конкурс, який складається з трьох етапів: тестування на знання законодавства і практичні завдання, поліграф та співбесіда.

По-друге, вимоги які висуваються до кандидатів це:

- громадянство України;
- вища юридична освіта;
- володіння державною мовою;
- визнання фахівцем у сфері правоохоронної діяльності або експертом з питань права;
- відсутність членства у політичній партії;
- відсутність судимості та ін. (Про Державне бюро розслідувань : Закон України від 12 листопада 2015 р. № 794-VIII / [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/794-19>).

Звісно, для керівного складу працівників встановлюються більш жорсткі вимоги такі як стаж роботи, членство в організаціях і політичних партіях, високі моральні якості та бездоганна репутація.

Під час проходження служби працівники Державного бюро розслідувань повинні відповідати своєму статусу як професійно так і морально у службовий та позаслужбовий час.

Також великий тиск який грає як позитивну так і негативну роль справляє контроль за діяльністю Державного бюро розслідувань. А саме контроль з боку Президента України, Верховної Ради України, Ради громадського контролю, прокурорський контроль, підрозділ внутрішнього контролю Державного бюро розслідувань, щорічне проходження психофізіологічного дослідження із застосуванням поліграфа, а також контроль з боку суспільства.

Безперечно позитивним є те, що діяльність Державного бюро розслідувань є повністю прозорою, інформується населення про його роботу, повноваження та функції. Підвищується роль цього органу у суспільстві та правосвідомість населення.

Але негативним є те, що можливі корупційні випадки, особливо у випадках контролю з боку органів державної влади. Адже цим самим Державне бюро розслідувань ставиться у залежність від них.

Таким чином, залишається ще багато актуальних питань щодо цього новоутвореного органу, але найважливішим із цих, звісно, є кадри.

Науковий керівник: доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», кандидат юридичних наук **Храпенко Олена Олегівна**.

Позюмко І. С., Копиця К. В.

студентки 1-го курсу магістратури факультету адвокатури
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

Існуюча правоохоронна система показала свою неспроможність належно виконувати покладені на неї функції, тому про необхідність функціонування ДБР годі й говорити. Зміна самої конфігурації системи, оптимальне розподілення завдань, розробка нових підходів і стратегій діяльності, як виявилось, дуже складно, щоб можна було швидко перезавантажити чи перебудувати за короткий строк громіздку машину «радянської спадщини». При цьому, правники дають різні оцінки роботи ДБР: прокурори не вірять в те, що цей орган зможе ефективно розслідувати ті злочини, які раніше були віднесені до їх підслідності; адвокати взагалі не бачать ніякої відмінності слідчих органу досудового розслідування від слідчих ДБР, а громадськість впевнена, що і діяльність цього органу безпосередньої здійснюється тими чи іншими політиками (Як оцінити роботу ДБР? Про звіт за 2018 рік / Є. Крапивін [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://gpr.org.ua/news/yak-otsinyty-robotu-derzhavnoho-byuro-rozsliduvan-pro-zvit-za-2018-j-evhen-krapyvin/>). Спробуємо проаналізувати.

За матеріалами, що надає інформаційне агентство «Українські національні новини», з 27 листопада 2018 року по 28 березня 2019 року 624 обвинувальних акта було направлено до суду. Обвинувальні вироки винесено поки лишень з 15. На період з 27 листопада 2018 року і по 1 березня 2019 року слідчі ДБР розслідували 5794 провадження, 4172 — передані за підслідністю. Найбільше фігурують представники правоохоронних органів: 2201 представник Нацполіції, 226 представників органів прокуратури, 92 — представників СБУ і 91 провадження щодо працівників ДФС. Крім того, слідчими проводиться розслідування в 442 кримінальних провадженнях за фактами пере-